

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی تفسیر ساختاری با نقد فرمالیستی

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم قرآن و حدیث، دوره 53، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مرتضی عرب - استادیار دانشگاه شهید باهنر کرمان

زهرا اسدی خانوکی - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه شهید باهنر کرمان

حمید صباحی - استادیار دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

بحث درباره روش تفسیر و بوطیقا از جمله حوزه های جذاب مطالعات ادبی دانشگاهی در دوره معاصر بوده و مکاتب بسیاری در این حوزه پا به عرصه وجود نهاده اند. از اولین مکاتب نقد ادبی در دوره معاصر، می توان به مکتب فرمالیسم اشاره کرد که کشف معنای متن را مرهون شناخت فرم اثر و غرض آن می داند؛ همچنین بخشی از مطالعات تفسیری راجع به قرآن کریم، درباره شیوه خوانش و تفسیر این متن آسمانی است و در این راستا مفسران اسلامی روش های چندی را آزموده و معرفی کرده اند. یکی از این روش ها که در دهه حاضر بسامد چشمگیری در عرصه مطالعات قرآنی یافته است، روش تفسیر ساختاری است. این روش که معنای سوره را مرهون غرض آن می داند، می کوشد با تحلیل ساختار سوره، به غرض آن دست یافته و معنای سوره را کشف کند. از آنجا که بخشی از بررسی علمی یک نظریه از گذر مقایسه آن با دیگر نظریات علمی صورت می پذیرد، شایسته است به مقایسه روش تفسیر ساختاری با دیگر مکاتب نقد، نظیر فرمالیسم پرداخته شود. از این رو پژوهش حاضر به مقایسه تطبیقی مبانی و شیوه عملی تفسیر ساختاری با نقد فرمالیستی پرداخته است و وجوه اشتراک و افتراق این دو را نمایانده است.

کلمات کلیدی:

تفسیر ساختاری، فرمالیسم، مقایسه تطبیقی، مبانی، روش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1497429>

